

Міністерство освіти і науки України
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Факультет історії, політології та міжнародних відносин
Чернівецька обласна державна адміністрація
Чернівецька обласна рада
Генеральне консульство Республіки Польща у Вінниці
Науково-дослідний Центр Буковинознавства (Чернівці)
Чернівецька обласна організація
Національної спілки краєзнавців України
Державний історико-архітектурний заповідник
«Хотинська фортеця»

**ХІІІ БУКОВИНСЬКА МІЖНАРОДНА
ІСТОРИКО-КРАЄЗНАВЧА КОНФЕРЕНЦІЯ,
ПРИСВЯЧЕНА 400-РІЧЧЮ
ХОТИНСЬКОЇ ВІЙНИ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

Чернівці, 22 – 23 жовтня 2021 р.

Чернівці – 2021

Друкується за ухвалою Вченої ради факультету історії,
політології та міжнародних відносин Чернівецького національного
університету імені Юрія Федьковича
(протокол № 2 від 29.09.2021 р.).

Редакційна колегія:

Голова: проф. О.В. Добржанський.

Члени: проф. В.М. Ботушанський, проф. М.К. Чучко, проф.
Ю.І. Макар, доц. Г.М. Скорейко, доц. Г.М. Яценюк, доц. С.В. Герегова,
доц. М.Р. Гуйванюк (відповідальний секретар), асист. О.В. Руснак.

Рецензенти:

Юрій М.Ф. доктор історичних наук, професор.

Райківський І.Я. доктор історичних наук, професор.

XIII Буковинська міжнародна історико-красназнавча конференція, присвячена 400-річчю Хотинської війни. Тези доповідей, Чернівці, 22 – 23 жовтня 2021 р. / Наук. ред. О.В. Добржанський. Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2021. 184 с.

У збірнику тез учасників конференції на основі сучасних методологічних підходів розглядаються актуальні питання історичного минулого Буковини та Північної Бессарабії, історії України, історіографії, джерелознавства, історичної й політичної регіоналістики та етнології. Особливу увагу приділено 400-річчю Хотинської битви. Для науковців, студентів та широкого загалу читачів.

УДК: 94(477) (063)

© Чернівецький національний
університет, 2021

ЗМІСТ**ХОТИН 1621: ВІЙНА, МІФ І ПАМ'ЯТЬ**

Чучко Михайло Хотинська війна 1621 року і придунайські князівства: воєнний та дипломатичний аспекти участі Молдавії і Валахії у польсько-османському конфлікті	9
Сандуляк Віктор Польсько-литовське військо як складова армії Речі Посполитої під час Хотинської кампанії 1621 року	11
Філінюк Анатолій Місце українського народу в Хотинській війні 1621 р. та її вплив на міжнародні відносини у висвітленні М.Алекберлі.....	13
Ільків Микола Театр бойових дій Хотинської війни 1621 р. в Пруто-Дністровському межиріччі.....	14
Брехуненко Віктор Хотин 1621 і посередництво Війська Запорозького у військовій співпраці між Варшавою та донськими козаками.....	16
Korytko Andrzej Pamięć o bitwie chocimskiej w 1621 r. i jej długi trwanie w polskiej tradycji historycznej.....	18
Киркене Генуге (Не)забытый легендарный полководец – Ян Кароль Ходкевич: взгляд из Литвы.....	19
***	
Балух Олексій Буковина та польсько-турецька війна 1620–1621 рр.	21
Кулаковський Петро Запізніла мобілізація: посполите рушення волинського воеводства 1621 року.....	23
Сокирко Олексій Козацький прийом Хотинської битви 1621 р. у XVIII ст.....	24
Сас Петро Про чисельність запорозьких сил у Хотинській битві	25
Коржик Віталій Погодні умови Хотинської битви 1621 р.	30
Пагор Валентин Хотинська битва (1621) та битва під Кам'янцем (1633 р.): пошук аналогій в тактиці наступу та обороні.....	32
Goszczyński Artur (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach, Polska) Głód i niedostatki w armii Rzeczypospolitej podczas kampanii chocimskiej z 1621 r.....	33
Позняков Денис Чисельність яничарського оджаку у Хотинській кампанії 1621 року	33
Федорук Андрій Османська елѣфантерія в боях під Хотином 1621 р.	35
Ротар Оксана Крилаті гусари в боях під Хотином (1621 р.). Мовою історичних джерел та музейних експонатів.....	37

Ковалець Тарас Османська імперія у кампанії проти Речі Посполитої 1621 р. (на підставі маловідомих звітів розвідки Республіки).....	39
Іваночко Альона Німецькі найманці під час Хотинської війни 1621 року згідно з «Записками німецького офіцера» та інших джерел.....	40
Яценюк Фадей Переговори та укладення перемир'я 1621 р. у Хотині.....	42
Скорейко Ганна Хотинська фортеця у міжнародних договорах кінця XVI – початку XVII ст.	44
Іжук Софія Хотинська битва в оцінках історика Тараса Чухліба.....	46
Степанков Валерій, Степанков Віталій Міфи польської історіографії про хотинську битву 1621 р. та її історичне значення.....	48
Христан Назарій Простір уявлень про Хотинську битву в «легатії» Самуеля Твардовського.....	49
Коляда Ігор, Бушура Владислав Формування уявлень про Хотинську битву (1621 р.) засобами мистецтва.....	51
Коляда Ігор, Цейгер Ігор Хотин у долі Собеських.....	53
Мельничук Богдан Художнє слово про Хотинську війну 1621 р. українській і зарубіжних літературах.....	54
Стороженко Жанна Адвентивні види рослин азійського походження в межах ДІАЗ «Хотинська фортеця».....	56
Hundert Zbigniew Bitwa pod Chocimiem 10-11 listopada 1673 roku w historiografii.....	58
Федорак Василь Хотинська війна (битва) 1621 року та формування української національної пам'яті засобами шкільної історичної освіти.....	58
Коротун Ірина, Баланюк Юліана Архітектурно-планувальні особливості споруд та укріплень Хотинської фортеці.....	60
ІСТОРІЯ БУКОВИНИ ТА ПІВНІЧНОЇ БЕССАРАБІЇ	
Пивоваров Сергій, Калініченко Віталій Монети Молдавського князівства з Чорнівського городища	62
Драгомирецька Оксана Захисне спорядження європейського піхотинця (XVII ст.) з фондів Чернівецького обласного краєзнавчого музею	63
Богачик Тамара Розвиток шкільництва у Хотинському повіті у першій половині XIX ст.	65
Чебанік Віталій Земське самоврядування Хотинщини наприкінці XIX ст. – початку XX ст.	67

Ботушанський Василь Модернізаційні процеси в Чернівцях (друга половина XIX – початок XX ст.	69
Валявська Катерина Бали' як фактор національної емансипації на Буковині наприкінці XIX – на початку XX ст.	70
Добржанський Олександр, Цьмух Петро Родинне дерево Степана Смаль-Стоцького.....	72
Коляда Ігор Лесь Мартович і Буковина: деякі сторінки біографії.....	74
Руснак Олександр Впровадження григоріанського календаря на Буковині: реформа єпископа Григорія Хомишина 1916 р.....	75
Ільницький Василь, Глібіщук Микола Аграрне питання на Буковині у 1920-х рр. на шпальтах газети «Хліборобська правда».....	77
Піддубний Ігор Газета «Висовіпа» як джерело інформації про протистояння в політичному житті Буковини груп прихильників Іона Ністора та Янку Флондора.....	79
Кучеренко Світлана Юрій Липа і Чернівці.....	81
Бестанчук Яна Чернівецький університет у перший рік радянської влади (червень 1940-червень –1941).....	83
Сандуляк Іван Заснування та діяльність історико-медичного музею в Чернівцях.....	84
Саранчук Іван Свідчення деташаментника з Хотинщини.....	86
Холодицький Василь Виживання населення Чернівецької області в умовах повоєнного голоду.....	87
Петрова Наталія Фольклор Буковини в звітах-записах студентів Одеського державного університету.....	90
Макар Юрій З історії Буковинських історико-краєзнавчих конференцій.....	92
Гуйванюк Наталія Формування навичок усного зв'язного мовлення у дітей з інтелектуальними порушеннями на основі історико-краєзнавчого (буковинознавчого) матеріалу.....	94
Струтинський Владислав Діяльність культурно-просвітницьких організацій національних громад Буковини у контексті децентралізаційних процесів: деякі проблеми та можливі перспективи.....	96
КРАЄЗНАВСТВО ТА ІСТОРИЧНА РЕГІОНАЛІСТИКА	
Заводовський Анатолій (Кам'янець-Подільський) Українська національна та донаціональні ідеології на українських землях: порівняльний аналіз.....	99

Гольд Ольга Історичні аспекти походження поліконфесійності в Україні: соціально-філософський розгляд	101
Королько Андрій Соціальний виступ жителів м. Снятин 1646 р. Драгомирецька Оксана Захисне спорядження європейського піхотинця (XVI-XVII ст.) з фондів Чернівецького обласного краєзнавчого музею.....	103
Олійник Сергій Освітня політика російської влади в Східній Галичині у 1810 – 1815 рр. (на прикладі «Тернопільського краю»).....	105
Герегова Світлана, Кожолянюк Олена Роль кобзарства у розвитку духовної культури України.....	107
Громакова Наталя Польський громадсько-політичний рух першої половини XIX ст.: регіональна специфіка.....	108
Доценко Віктор Польсько-єврейські відносини на правобережній Україні на початку XIX ст.	110
Бойда Андрій Громадсько-політична діяльність Василя Порайка (1888–1937 рр.) в австро-угорський період.....	112
Волошенко Вікторія Організаційна діяльність Агатангела Кримського з випуску українських популярних видань у Москві	113
Ковбаса Василь Греко-католицьке питання в контексті релігійної політики російської окупаційної влади в Галичині та Буковині (1914-1917 рр.).....	116
Мончак Олександр Сприйняття кайзерівської армії восени 1918 року киянами: внутрішні «німецькі» чинники	117
Хома Вікторія Взаємодія населення прифронтових і окупованих територій з російськими військовими в роки Першої світової війни.....	119
Шолк Олександр Російські офіцери на службі в Українській галицькій армії (1918-1920).....	121
Карнатовський Андрій Структура та порядок керування подільським краєм під час перебування польських військ у 1919 – 1920 рр.....	123
Доброчинська Валентина (Рівне) Трансформація освітньої системи в Ровенській області (1939–1941 рр.).....	124
Бабіч Олександр Діяльність органів соціального забезпечення румунської окупаційної адміністрацій в Одесі (1941 – 1944 рр.)	126
Рибін Павло (Луцьк) Антирелігійна кампанія Хрущова кін. 50-х рр. – поч. 60-х рр. на західноукраїнських землях	129
Прищепя Олена Культурний простір провінційного міста підросійської України: перспективи дослідження.....	130
Гуменюк Оксана (Рівне) Житлове питання та радянська сімейна повсякденність.....	132
	134

Мельничук Галина (Косів) Етнофестивалі як засіб відтворення гуцульської автентичності.....	135
Kizlova Antonina Electricity as the Agent Of Social Interactions Between the Inhabitants of Kyiv Dormition Caves Lavra (1911 – early 1920s).....	137

ІСТОРИОГРАФІЯ, ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО ТА СПЕЦІАЛЬНІ ІСТОРИЧНІ ДИСЦИПЛІНИ

Курушак Лариса Музейні листівки як джерело візуальної інформації про козацтво.....	139
Яценюк Галина Подорож гетьмана-емігранта Пилипа Орлика Хотинщиною 1722 р. (на основі «діаріушу подорожнього»).....	140
Кравченко Дмитро Зарубіжні архіви як джерело дослідження переміщених осіб з України у повоєнний період	142
Черленяк (Керечанин) Іванна Сімейна обрядовість Закарпаття як об'єкт етнологічного дослідження: джерельна база та розробка теми в науковій літературі.....	143
Кліщинський Павло Західноукраїнська преса про першу та другу окупацію Буковини російськими військами в період Першої світової війни.....	145
Рубанець Микола Газета «Радянська Буковина», як джерело вивчення Голодомору 1946-1947 рр. у Чернівецькій області.....	147
Дяченко Вікторія Олександр Цинкаловський та його історичні студії Лемківщини.....	149
Гуйванюк Микола До питання про уточнення дати народження Марка Черемшини.....	150
Семенюк Микола Герб Садгори.....	151
Коляда Ігор, Куцик Руслан Роль особистого щастя і родинного затишку у житті та боротьбі Євгена Коновальця.....	153
Коляда Ігор, Санкович Марія Методика формування уявлень у здобувачів освіти про П.Конашевича-Сагайдачного на уроках історії України у 8 кл.....	154
Коляда Ігор, Шубер Олексій Методика формування уявлень про події воєнної історії у здобувачів освіти: на уроках історії України у 8 кл.....	156
Лаврут Ольга Козацька історія на світланку: сторінками підручників тимчасово непідконтрольних територій українській владі.....	158
Глібіщук Микола, Пінцак Вадим Чи існувала культурна пам'ять про Першу світову війну в Радянському Союзі у міжвоєнну добу?.....	159
	161

**УКРАЇНА В МІЖНАРОДНИХ ЗВ'ЯЗКАХ ТА АКТУАЛЬНІ
ПИТАННЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН**

Мінаєва Тетяна, Мінаєв Андрій Культурно-освітнє життя полонених українців у роки Першої світової війни у таборі Фрайштадт (Австро-Угорщина).....	163
Каліщук Оксана Волинська трагедія і кресовий дискурс.....	164
Зубко Ольга Празьке повсякдення професора Василя Сімовича (1923 – 1933).....	167
Мазур Петро «Mejsce odosobienia» в місті Береза у долі українців.....	169
Макар Віталій Українська діаспора як чинник підтримки незалежності та територіальної цілісності України (на прикладі Канади).....	171
Пригулюк Василь Охорона культурної спадщини на українсько-польському порубіжжі як важливий спектр сучасних українсько-польських міждержавних відносин.....	172
Стрільчук Людмила Українське питання у поглядах польської еміграційної опозиції та на шпальтах паризької «Культури».....	174
Тичина Іван Українське питання у Другій Речі Посполитій (20– 30-ті роках ХХ століття).....	176
Філіпович Мирослава Україна: від снемів до самітів.....	177
Możgin Wiktor Kulturowy aspekt rosyjskiej neoimperialnej polityki z perspektywy państwa ukraińskiego – kultura jednak ma znaczenie.....	179
Карпо Василь «Люблінський трикутник» – елемент безпекової стратегії України.....	180
Kravchenko Nataliia The Activities of the United Nations: Problems Reforming.....	182

ХОТИН 1621: ВІЙНА, МІФ І ПАМ'ЯТЬ

Михайло Чучко (Чернівці)

**ХОТИНСЬКА ВІЙНА 1621 РОКУ І ПРИДУНАЙСЬКІ
КНЯЗІВСТВА: ВОЄННИЙ ТА ДИПЛОМАТИЧНИЙ АСПЕКТИ
УЧАСТІ МОЛДАВІ І ВАЛАХІЇ У ПОЛЬСЬКО-
ОСМАНСЬКОМУ КОНФЛІКТІ**

У 1620 р. Оттоманська Порта пішла на загострення відносин з польською короною, але реальні воєнні дії почала Річ Посполита, яка на початку осені 1620 р. направила до Молдавії коронну армію на чолі гетьманом С. Жолкевським, яка зазнала поразки під Цуцорою.

Осман II вважав, що після отриманої поразки нову армію Річ Посполита зібрати не зможе, а тому йому вдасться перемогти поляків без особливих зусиль в наступному, 1621 році.

Польське командування планувало вести війну з османами на чужій території, але повільний збір посполитого рушення, яке мав очолити король Сигізмунд III Ваза, змусив командувача коронної армії гетьмана Карла Ходкевича відмовитися від походу на Нижній Дунай та вдатися до оборонної тактики і чекати зустрічі з військом Османа II укріпившись під прикордонною молдавською фортецею Хотин, куди мали підійти на допомогу козаки Війська Запорозького. Прибувши під Хотин, де з 1620 р. перебував польський гарнізон, передові польські загоны Любомирського стали здійснювати рейди вглиб Молдавії, до Ясс і Сучави. В околицях Хотина спротив мародерам організував пиркелаб М. Барновський.

На марші до театру бойових дій до армії султана Османа II приєдналися 6-7 тисяч вояків валаського господаря Раду Міхні та 5-тисяч воїнів молдавського воеводи Олександра Іліяша, який перед тим втік з Ясс до Романа.

19 серпня 1621 р. польсько-литовська армія, що налічувала 50-60 тисяч, була зібрана під Хотинською фортецею в укріпленому таборі. Очікували прибуття козаків.

Тим часом, козацький гетьман Яків Бородавка Нерода не надто квапився з козаками під Хотин. Перейшовши Дністер він розпустив загоны козаків для спустошення молдавської території та захоплення здобичі. Зокрема, розорили Оргеїв і Сороку. Окремі козацькі загоны ходили до міст Котнарь та Сучава задля розвідки та спустошення території. Один із один з них на зворотньому шляху був зупинений татарами і розгромлений основними силами турків 27 серпня біля гирла річки Редеуць, що є притокою Прута. Решту козацького війська, успішно провадячи бої проти турків і татар, прибули під Хотин на

destabilizującego obszar ówczesnego ZSRR oraz podmiotu, który poprzez swoje zaangażowanie od wewnątrz destabilizuje również wiele państw zachodnich, nadal z nim się «rozmawia» i współpracuje? Odpowiedź na to nieproste pytanie sprowadza się do kwestii kulturowo-historycznej narracji, którą Moskwa umiejętnie potrafi implementować w system zachodnich wartości. Rosja potrafi umiejętnie wykorzystywać swoją historię i eksportować tę narrację do innych podmiotów na arenie międzynarodowej.

Ukraina natomiast, podobnie jak większość państw regionu Europy Środkowo-Wschodniej, nadal nie zaproponowała Zachodowi narracji, która opowiadałaby o niej samej z perspektywy niepodległego państwa oraz relacji tego państwa z innymi podmiotami na światowej arenie. Istotnymi w kontekście formowania się ukraińskiej państwowości są dwa aspekty. Pierwszy dotyczy ustalenia jednej wspólnej aksjologicznej wersji historii oraz kultury, a drugi – implementacji tej konsolidacyjnej narracji w zachodnią przestrzeń kultury. Ukraińscy politycy powinni nauczyć się mówić o Ukrainie nie tylko w kategoriach kulturowej zależności od innych, lecz przede wszystkim z perspektywy państwa, które posiada własną historię oraz kulturę.

Ukrainie potrzebna jest elita polityczna, która potrafi zbudować narrację konsolidującą cały naród, a nie jak dotychczas, tworząc przekaz mający na celu realizację partykularnych interesów środowiska politycznego, a wraz z nim zainteresowanej grupy społecznej. Zdefiniowanie stricte ukraińskiej kulturowej narracji oraz jej prezentacja na zewnątrz z pewnością wzmocni ukraińską narodową tożsamość, a wraz z tym pozycję państwa na arenie międzynarodowej.

Василь Карпо (Чернівці)

ЛЮБЛІНСЬКИЙ ТРИКУТНИК – ЕЛЕМЕНТ БЕЗПЕКОВОЇ СТРАТЕГІЇ УКРАЇНИ

28 липня 2020 р. в Любліні Україна, Польща та Литва створили Люблінський трикутник – новий формат регіональної взаємодії. За перший рік його існування, відбулися три зустрічі міністрів закордонних справ, дві зустрічі керівників відомств з питань національної безпеки, три зустрічі парламентарів України, Польщі й Литви, розпочав активну роботу Молодіжний форум Люблінського трикутника.

6 липня 2021 р. у Вільнюсі міністри закордонних справ трьох країн підписали Спільну декларацію про європейську спадщину, Дорожню карту співробітництва Люблінського трикутника і План з протидії дезінформації.

Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба взяв участь у зустрічі Люблінського трикутника разом із міністром закордонних справ Польщі Збігневом Рау та заступником міністра закордонних справ Литви Мантасом Адоменасом.

«Міжнародний порядок денний протягом десятиріч формували великі міжнародні організації та альянси. ОБСЄ, Рада Європи, НАТО, ЄС та ООН структурували світовий лад. Сьогодні, насамперед внаслідок агресивних дій Росії, великим альянсам все складніше підтримувати міжнародний мир і безпеку. Тому великого значення набувають гнучкі регіональні формати, такі як Люблінський трикутник», – підкреслив Дмитро Кулеба.

Міністр наголосив, що Люблінський трикутник є яскравим прикладом нового тренду міжнародної політики зі створення регіональних альянсів: «Цей важливий регіональний формат взаємодії вже сьогодні розкриває потенціал наших трьох країн, зближує нас і зміцнює безпеку України, Польщі та Литви на тлі зростаючих викликів у регіоні».

Співрозмовники обговорили шляхи зміцнення безпеки регіону, зокрема енергетичної, спільну протидію загрозам Північного потоку-2, ситуацію в Білорусі, підтримку європейської та євроатлантичної інтеграції України. Сторони приділили окрему увагу протидії дезінформації.

«Веймарський трикутник свого часу допоміг Польщі повернутися до європейської політики. Сьогодні Люблінський трикутник повертає Україну до простору Центральної Європи, до якого вона завжди історично належала», – заявив глава МЗС України.

Дмитро Кулеба підкреслив, що Люблінський трикутник закріплений в нещодавно затвердженій Стратегії зовнішньополітичної діяльності України як один з важливих нових міжнародних форматів взаємодії нашої держави. Разом з Асоційованим тріо і Кримською платформою ці нові формати відображають нову проактивну зовнішню політику України, спрямовані на створення поясу безпеки й процвітання для України та регіону між Балтійським і Чорним морями.

Розвиток торгівлі, інвестицій та інфраструктурних проєктів буде одним з важливих блоків взаємодії Люблінського трикутника.

Україна, Польща й Литва задекларували, що не визнають незаконну окупацію Росією Криму і за жодних обставин не визнають її у майбутньому. Вони закликали Росію вивести війська з тимчасово окупованих територій України, включно з окремими районами Донецької та Луганської областей.

Країни Люблінського трикутника підтримують відновлення територіальної цілісності України у міжнародно визнаних кордонах, закликають до припинення російської агресії проти нашої держави. Вони також підтримують надання Україні статусу партнера із розширеними можливостями НАТО і заявляють, що надання Україні Плану дій щодо членства в НАТО є наступним необхідним кроком у цьому напрямі.

«Альянс наших трьох країн не лише сягає корінням глибокої давнини. Наша взаємодія має вимір Парламентської асамблеї Польща-Литва-Україна, а також спільний військовий підрозділ, Українсько-польсько-литовську бригаду. Люблінський трикутник у своїх діях спирається на цей історичний, парламентський та безпековий фундамент», – заявив Дмитро Кулеба.

Люблінський трикутник підкреслює важливість інтенсифікації взаємодії між Європейським Союзом, Північноатлантичним альянсом і Східним партнерством, приділяє особливу увагу розвитку Ініціативи Трьох Морів. Країни формату підтримують співпрацю України з Тримор'ям та іншими регіональними форматами взаємодії.

Задля втілення зазначених цілей, міністри трьох країн створюють платформу політичної, економічної, соціальної взаємодії між Республікою Польща, Республікою Литва та Україною – Люблінський трикутник. Вона передбачає, зокрема, регулярні зустрічі, включно із зустрічами на полях багатосторонніх форматів та із залученням обраних партнерів, а також консультації найвищого рівня між МЗС трьох країн.

Nataliia Kravchenko (Kyiv)

THE ACTIVITIES OF THE UNITED NATIONS: PROBLEMS REFORMING

The United Nations and its organs have an important role to play in preventing and resolving international conflicts and situations that may threaten international peace and security. International disputes are settled peacefully by three main UN bodies: the Security Council, the General Assembly and the International Court of Justice. In addition to the provisions of the Charter, UN bodies in their activities to prevent and resolve disputes are guided by resolutions of the UN General Assembly.

But during the existence of the organization, the conflicts that arose, there were only two effective ways to resolve:

- the conflict ended by itself (the object of the dispute lost its relevance, one of the parties ceased to exist);

- the development of the conflict was frozen on the basis of paragraph 3 of Art. 27 of the UN Charter.

The main reason for the ineffectiveness of many decision-making mechanisms and procedures is the use of the right of «veto» by permanent members of the UN Security Council. Five permanent members of the UN Security Council have the power of veto: Great Britain, China, Russia, the United States and France. During the existence of the international organization, member states have vetoed Security Council resolutions of 262 times.

At the same time, an informal, so-called covert veto has been used hundreds of times. «Hidden veto» – when a representative of one of the five major countries uses the veto if the version of the resolution proposed by other states is put to the vote. In some cases, the use of a «hidden veto» has led to extremely tragic consequences.

Evidence of this is the example of Rwanda. In Rwanda, the 1994 Tutsi genocide killed some 800,000 people, 2 million became refugees, and another 2 million were relocated within the country. In this case, a «hidden veto» was used by France, which led to the absence of the concept of «genocide» in seven consecutive Security Council resolutions.

The imperfection of the procedural form of the UN Security Council has made it impossible to respond to serious conflicts that pose a real threat to international peace and security. In the ten years since the uprising against Syrian President Bashar al-Assad's regime and domestic hostilities, the Russian Federation has blocked the eighth consecutive resolution to resolve the conflict, condemn the proven use of military violence against civilians and condemn the use of chemical weapons. The right of «veto» of a permanent member of the UN Security Council is used by Russia, in fact, as one of the effective means of Russia's hybrid war against Ukraine in Crimea and eastern Ukraine.

Thus, the exercise of the «right of veto» by permanent members of the UN Security Council enables them to realize their personal interests and expand their influence at the regional and global levels. But conflict situations are not resolved due to the negative vote of at least one permanent member due to their own national interests. That is why the issue of reforming the UN Security Council is very acute today. The relevance of the UN in modern conditions lies solely in the fact that it acts as a global forum with the participation of all members of the world community.